

ג'יבורה מקומית

במרכזו סוזן דלן יתקיים השבוע פסטיבל עלייה מקומית, שככלו יצירות של רות קנו.

"התפקיד של התיאטרון הוא באופן חד משמעי לשאלת", אמרת קנו בנהרצות

ואומרת: 'אני רוצה לדבר על מהهو חשוב', לאו
דווקא במיללים האלה'.

למה בכבה?

"כי אין כאן העמדת פנימם. נקורות המוצא
היא שהפניה היא פניה של אמת. דווקא זה
שמתהילים שווה בשווה מאפשר לנו ליצור ערך
לטם, בין אם זה שדה, כנרת או חולות סיני. בסוף
פו של דבר מתחווה עולם".

חוץ מההציגות עצמן יכול הפסטיבל גם "

"אצל הים". ריגווש ובעירו

רועי מונה: מפגש עם קנו בשם "סיפור הופך
תיאטרון", שיכלול קטיעי משחק מתוך "אייר
מוס", "ג'ילוי אליזו" והסיפור "האשה שהעדיפה
לחפש אוכל" של אורלי קסטלבּלום; מפגש עם
תרמר ברגר, מחברת הספר "דיאוניוסס בסנטר",
וקטיעי משחק מתוך ההצגה באותו שם שעיבודה
ובכימה קנו; ו"שולחן עבודה" – תערוכה של
סיוון ויינשטיין בהשראת העיצוב של "דיאוניוסס
בסנטר", שתוצג לאורכו כל השבוע.

פסטיבל עלייה מקומית. ח'יה/ 9-2.11.
מרכזו סוזן דלן. הזמנת ברטיסים בטל/
טל 5104027, 5100682. [לפרטים נוספים:](http://www.batsheva.co.il)
בעמ' 56.

הכמאות והויצרת המקורית רות קנו
עללה החל מהיום (ה' 11.2.11), בסיום קבוצת
התיאטרון שהקימה, סדרת מופעים של יצירות
ROTVA. המופעים אגדו תחת השם "עלילה
מקומית", מעין פסטיבל שיימש לארוך
השבוע הקרוב במרכזו סוזן דלן. הרשימה ככזו
לلت בינה השאר את "איימים" על פי סיפור
של משה יודעאלי, את "ג'ילוי אליזו" ו"אצל
הים", שניהם על פי סיפורי של ס. יהוה.

רות קנו – לפניו שאני שוכת, הבורתת

"פסטיבל" מתאימה באן? –
לא בדיק, זו חגייה, אבל בפסטיבל חור
גיגים, או זה בסדר".
מעולה. את מוצאת מכנה משותף לסיפור
רים שבחרות?

"יש בסיפורים האלה מיללים שזכורות לי
את הלב, יש בהם ריגוש ובעירה. הם חוקרים
משחו על הקיים שלנו כאן. הגיבור של
'איימים', לדוגמה, הוא עבר שרדה העבודה
על הסיפורים האלה מוביל להשאלות, שמולי-
כות לעוד שאלות".

למה לשאול?

"זה באופן מאוד חד משמעי התפקיד של
התיאטרון. וזה סוג של מכשיר שהחברה יוציאת
לעצמה, המאפשר לדzon בעניינים מטריים.
במסגרת זו, שתחומה בחלל ובזמן, אנחנו מת"
כניםים בעבר מסויים, הקחל מקרים עם השחקנים
פגישה שנקבעה מראש, ואנחנו מעלים על
הבמה שאלות שחוויות לקוים שלנו. זה אולי
בולט במיוחד בהצגה 'דיאוניוסס בסנטר', כאשר
 אנחנו יושבים בהצגה כמעגל, במין דרך קדומה
מאוד של התכנסות. בתיאטרון סיפור' זה בולט
במיוחד, לעומת תיאטרון שכא마다 – שם
התפקיד הוא קצת התעמעם".

למה את מתבונת ב'תיאטרון סיפור'?

"יש בסיפור פניה ישירה. אין עולם בדיוני
מלכתחילה. אבל הדבר הראשון, המעשה
הראשוני, זה שחקרו שכמו פונה אישית לאור-
חיהם. כל ההציגות שלנו מתחילה ככה. אני לא
איזה דמות, אלא אני כאן, באולם הזה, פונה